

ת"ד 5710/11/10 - מדינת ישראל נגד יאן גלייזר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 מרץ 2014

ת"ד 5710-11-10 מדינת ישראל נ' גלייזר

בפני כב' השופט עופר נהרי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

יאן גלייזר

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לו עבירות של אי ציות לתמרור ב-37

(היום תמרור 302) כעבירה על תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, ונהיגה בקלות ראש כעבירה על סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.

בפרק העובדות אשר בכתב האישום נטען כי בעת שהנאשם נהג ברכב פרטי תוצר דייהטסו, נכנס הנאשם עם מכוניתו זו לצומת מבלי שנתן זכות קדימה לרכב אחר (תוצר שברולט), חסם דרכו של רכב אחר זה, שני כלי הרכב התנגשו, וכי כתוצאה מההתנגשות הזו נהדף רכבו של הנאשם על רכב שנסע משמאלו ופגע ברכב זה.

עוד נטען בכתב האישום כי כתוצאה מהתאונה נחבלו שלושת הנהגים המעורבים וניזוקו שלושת כלי הרכב המעורבים.

האירוע הינו משנת 2010. לאחר שהנאשם לא אותר תקופה ארוכה בשל כך שעבר לכתובת אחרת אך לא שינה את רישום כתובתו כנדרש במשרד הפנים (ראה נא עמ' 3 שורה 12 לפרוטוקול) הותלו ההליכים בתיק. לכשאותר לבסוף הנאשם, חודשו ההליכים והנאשם השיב לכתב האישום כי הוא כופר באחריותו לתאונה.

הנאשם כפר בכך שנהג בקלות ראש, כפר בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך וכפר בכך שנכנס לצומת מבלי שנתן זכות קדימה.

הנאשם לא כפר בכך שהיה מוצב תמרור ב-37 בכיוון נסיעתו, לא כפר בכיווני הנסיעה שלו ושל המעורבים, לא כפר בכך שרכב השברולט התקרב לצומת בעת הרלבנטית, לא כפר בכך שאירעה התנגשות ולא כפר בתוצאות התאונה. (פירוט כפירת הנאשם, אגב התייחסותו של הנאשם לסעיפי פרק העובדות השונים בכתב האישום, מצוי בעמוד 3 לפרוטוקול מיום 1.5.13).

לנוכח הכפירה התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

עמוד 1

האזרח מר יונתן זאובר (ע.ת.1) שהינו נהג הרכב השלישי אשר אליו נהדף באירוע זה רכבו של הנאשם ופגע בו.

תעודה רפואית ע"ש ע.ת.1 הנ"ל הוגשה בהסכמה וסומנה ת/1.

השוטר מר פסטרנק אהוד (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה שערך (סומן ת/2).

השוטר מר ארז בסון (ע.ת.3) אשר במסגרת עדותו הוגשו חו"ד ותרשים (סומנו ת/3 ת/4).

בהסכמה הוגשו גם הודעת הנאשם במשטרה (ת/5) ותעודת חדר המיון ע"ש הנאשם (ת/6).

עוד העיד מטעם התביעה מר זיו לויט (ע.ת.4) (נהג השברולט) אשר במסגרת עדותו הוגשה, גם כן בהסכמה, תעודת חדר המיון על שמו (סומנה ת/7), וכן גם כן בהסכמה, תמונה של רכבו (סומנה ת/8).

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

לאחר שהתרשמתי באופן ישיר מהעדויות, בחנתי את הראיות, וגם נתתי את דעתי לטיעוני הצדדים בסיכומיהם, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה הוכיחה ברמה הנדרשת את אשר נטען על ידה בכתב האישום וכי דין הנאשם להרשעה בעבירות שיוחסו לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת כי בעת האירוע לא פעלו הרמזורים בצומת.

בנסיבות אלה - ועפ"י הדין - חובה היתה על הנאשם ליתן זכות קדימה וזאת לנוכח כך שהתמרור ב-37 (תמרור 302) היה מוצב בכיוון נסיעתו.

הוראת תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה (הנזכרת בכתב האישום) הינה כי נוהג רכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המצייין חובה לעצור, יעצור את רכבו ויתן גם זכות קדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר.

הנאשם הודה כאמור בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתאר כי רכב השברולט התקרב לצומת.

נמצאת אומר לפיכך כי על הנאשם היה ליתן זכות קדימה לרכב השברולט.

הצומת שבו מדובר הוא למעשה מחלף. (ראה נא את התרשים ת/4).

הנאשם העיד והבהיר כי הוא ביצע עצירה אחת בלבד לפני קו העצירה וכי מרגע זה והלאה - במהלך תנועתו עם רכבו במחלף - לא בחר הוא לעצור בשום שלב בשנית.

לשאלת הבהרה שנשאל הנאשם, השיב הלה כי נכון הדבר שהיתה לו אפשרות לעצור אגב כך שהוא יכול היה לחסות עם מכוניתו בצילו של אי תנועה, וזאת עובר להחלטתו לחצות שלושה נתיבי נסיעה נוספים במחלף - נתיבי נסיעה אשר באחד מהם נע רכב השברולט המעורב - אך הנאשם לא עשה כן.

בסיכומיו ציין הנאשם כדלקמן: "אני מודה בזה שאני כן יכולתי לעצור בצומת וחבל שלא עשיתי ככה". (ראה נא את הסיפא לסיכומי הנאשם, בעמוד 22 שורה 1 לפרוטוקול).

מהעדויות עולה כי ירד גשם בעת האירוע.

בנסיבות אלה היה על הנאשם לנקוט זהירות יתרה.

בעוד שבהודעתו (ת/5) ציין הנאשם כי תאורת הרחוב דווקא פעלה ורק הרמזורים לא עבדו כלל (ראה את דברי הנאשם בשורות 40-41 לת/5), מאידך גיסא, בבית המשפט כבר גרס הנאשם הנכבד כי לדעתו גם התאורה בצומת לא פעלה.

מעדותו של הנאשם בבית המשפט עולה כי הוא לא ראה את רכב השברולט המעורב **בשום שלב** לפני הפגיעה.

וכך העיד הנאשם:

"בפעם הראשונה ראיתי את הרכב אחרי הפגיעה. האוטו שלי הסתובב ונפלו לי המשקפיים, קיבלתי גם מכה, וכשהתרוממתי ראיתי אותו". (מתוך עדותו של הנאשם בעמוד 18 שורות 7-8 לפרוטוקול).

"אני לא יודע באיזה נתיב הוא היה, לא ראיתי אותו בעצם. אך מכיוון שנסע לתל אביב היה בנתיבים הכי ימניים". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 17 שורות 4-5 לפרוטוקול).

בהודעתו ת/5 סיפר הנאשם כי הוא ראה את רכב השברולט "אולי חלקיק שניה".

למעשה, הנאשם העיד כי לא ראה כל כלי רכב מכיוון הנסיעה (שלושה נתיבי נסיעה) שממנו הגיע השברולט:

"...לא ראיתי רכבים איפה שבעצם זיו נסע. כשחצינו את הנתיבים שלו בעצם היתה התנגשות." (מתוך עדותו של הנאשם

בעמ' 17 שורות 9-10 לפרוטוקול).

מכל אלה ניתן ללמוד את הדברים הבאים:

הנאשם לא ראה את רכב השברולט בשום שלב עובר לפגיעה. (לפי גירסה אחת של הנאשם ראה הוא את רכב השברולט אולי לחלקיק שניה לפני הפגיעה ולפי גירסה אחרת של הנאשם ראה הוא את רכב השברולט "אחרי הפגיעה").

לא היה זה מצב שבו כלי רכב אחרים (בכיוון הנסיעה של רכב השברולט - שם יש כזכור שלושה נתיבי נסיעה) עמדו כביכול ורק רכב השברולט נסע כביכול, אלא מצב שבו הנאשם עצמו מעיד כאמור שלא ראה "רכבים איפה שזיו נסע".

הנאשם איננו יכול לסתור בעדותו את גירסת ע.ת.4 (מר זיו לויט) על כי הוא (ע.ת.4) נהג במהירות איטית יחסית וגם האט לפני הצומת; שהרי כאמור הנאשם לא ראה את רכב השברולט עובר לפגיעה.

למעשה, גם מעדותו של ע.ת.1 (מר יונתן זאובר) אין להסיק, בכל הכבוד, כי יכול היה הוא להעיד על מהירות נסיעת רכב השברולט, שכן מר יונתן זאובר העיד את הדברים הבאים:

"כשנכנסו לצומת היה פנוי. אני לא ראיתי את הבחור ההוא מתקרב".

(עמ' 6 שורה 10 לפרוטוקול). (ההדגשה איננה במקור).

בכל הכבוד, אמירה אחרונה זו מפי ע.ת.1 ולפיה לא ראה כלל את רכב השברולט מתקרב, פירושה שמתקיים קושי ליתן משקל לעדותו לפיה השברולט נסע במהירות גבוהה.

ע.ת.1 חזר גם בחקירה חוזרת על דבריו כי לא ראה את רכב השברולט מתקרב. (ראה נא את עדותו בעמוד 6 שורה 16 לפרוטוקול).

לציון אגב כי ע.ת.1 גם אמר על עצמו כי כלל לא זכור לו שבכיוון הנסיעה שלו היו תמרורים. (ראה נא את עדותו של ע.ת.1 בעמוד 5 שורה 18 לפרוטוקול).

הנאשם חזר אמנם וציון כי לפני קו העצירה הוא עצר את מכוניתו, ואף לפרק זמן ממושך.

אלא שראשית יש להזכיר שלתמרור העצור יש מיצווה נוספת - חשובה לא פחות - והיא ליתן זכות קדימה.

ושנית, ואף זאת חשוב לשים לב לגבי המחלף בו עסקינן, יש לדעת כי בדרכו של הנאשם במחלף זה - ומבחינת מבנה המחלף - היה יותר ממקום אחד שבו היה על הנאשם ליתן זכות קדימה.

גם לגבי קבוצת שלושת נתיבי הנסיעה בכיוון שממנו התקרב רכב השברולט היה על הנאשם להביט היטב וליתן זכות

קדימה.

(על מנת להבין נקודה זו כי ראוי להתרשם מהמצוי בתרשים ת/4 המתאר את מחלף מורשה).

לנאשם היתה כאמור אפשרות לחסות בצילו של אי תנועה אשר היה מצוי לפני כניסת הנאשם לקבוצה נוספת של נתיבי נסיעה במחלף - היא קבוצת שלושת נתיבי הנסיעה המובילים תנועה מדרום לצפון במחלף - אך הנאשם לא עשה כן אלא המשיך בנסיעה רצופה ולא ראה **בשום** את רכב השברולט.

ויוזכר: הנאשם לא טען כי רכב השברולט נע כביכול ללא אורות.

על הנאשם היה לנקוט זהירות יתרה בנסיבות שנוצרו בצומת, ואף כאמור, היה בידו לקדם פני סכנה ע"י עצירה לפני חציית שלושה נתיבי נסיעה נוספים במחלף.

אין לקבל, והדעת והשכל הישר אינם נותנים, שרשאי היה הנאשם לראות עצמו כביכול פטור עוד מלהתבונן וליתן זכות קדימה אחרי שעצר לפני קו העצירה.

לאחר עצירתו של הנאשם טרם הכניסה למחלף לא רשאי היה הנאשם לנוע בעיוורון כלפי האפשרות שבכיוונים אחרים ונוספים במחלף רחב ידיים ומורכב זה, ינועו, בהמשך הדרך במחלף, מכיוון נפרד ונוסף, כלי רכב להם זכות קדימה. (כאמור, מבט בתרשים ת/4 ובדרך שעשה הנאשם עם רכבו במחלף, ידגימו את הגיון הדברים).

על יסוד התרשמותי הישירה מהעדויות ועל יסוד מתן הדעת לתוכן הדברים שנשמעו בפני מפי עדי התביעה ומפי הנאשם, אין בידי לקבוע כי נהג השברולט חטא כביכול בנסיעה במהירות בלתי סבירה בנסיבות, ואני נותן אמון בגירסתו על כי נהג במהירות איטית יחסית ואף האט עוד.

יש גם כאמור לזכור בסופו של יום בכיוונו של מי היה התמרור בצומת.

התמרור היה בכיוון נסיעת הנאשם .

אינני טוען כי נהג השברולט, על אף זכות הקדימה, לא נדרש לנקוט זהירות מתבקשת בנסיבות שהתקיימו אותה שעה במחלף, אלא טוען אני כי לא נסתר שעשה כן.

זאת ועוד: לא נסתרה עדותו של נהג השברולט (וזו גם נתמכה היטב בתמונה ת/8) ולפיה "ממש לפני שיצאתי מהצומת להמשיך צפונה הרגשתי חבטה בצד שמאל בחלק האחורי של האוטו, ופשוט נזרקתי למעקה". (עדותו בעמוד 12 שורות 15-16 לפרוטוקול).

גם לא נסתר כי נהג השברולט נע בנתיב הימני מתוך שלושה נתיבים בכיוון נסיעתו.

רוצה לומר אם כך שנהג השברולט כבר הספיק להיכנס עם מלוא רכבו לצומת ונפגע בחלקה האחורי של מכוניתו. (ראה כאמור התצלום ת/8 והעדות).

עמוד 5

מצב דברים זה מצביע על כך שבוודאי ובוודאי אם כך צריך היה הנאשם להבחין ברכב השברולט מוקדם מן המועד שהבחין בו, (ולמעשה לא הבחין בו אלא בפגיעה).

ובמילים אחרות: לא זו בלבד שעל הנאשם היה להבחין ברכב השברולט המתקרב לצומת (ובוודאי שהיה עליו להבחין באורותיו) ולהמתין וליתן לו זכות קדימה, אלא שעל אחת כמה וכמה שהיה על הנאשם להימנע מלהיכנס לנתיבי הנסיעה לצפון (שלושה נתיבים), להימנע מלחלוף על שניים מהם (הנתיבים השני והשלישי משמאל) ואז לפגוע בקצה מכוניתו האחורי שמאלי של השברולט שכבר עשה אם כך כברת דרך בצומת בנתיב הימני בכיוון נסיעה זה, (וכל זאת, כזכור, כאשר הנאשם גם גורס שלא ראה כלי רכב נוספים בכיוון נסיעת השברולט).

הנאשם ציין אגב בעדותו כי הוא היה " אחרי יום עבודה ארוך ". (דבריו בעמוד 18 שורות 1-2 לפרוטוקול). לא אדע אם בשעת האירוע (22:40) היה הנאשם עייף לאחר יום העבודה הארוך לדבריו, אך כן אדע שעפ"י הראיות שבפני הנאשם כשל בהבחנה ברכב שצריך היה הנאשם להבחין בו וליתן לו זכות קדימה וגרם בכך לתאונה בה עסקינן.

הנה כי כן, הוכחו כדבעי העובדות הנטענות כתב האישום והוכח דבר ביצוען של העבירות הנטענות.

לאחר כל זאת מורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום 3.3.14 במעמד הצדדים.